

journaal

ZEILVERENIGING HET Y 2021 VOORJAAR

Alle technische voorzieningen voor uw boot van a tot z

- Inbouw, reparatie en rechte van diesel-, benzine- buitenboord motoren
- Onderdelen voor scheepsmotoren, keerkoppeling pompen
- Accurate mobiele service dienst
- Groot assortiment nieuwe en gebruikte motoren en onderdelen
- Lassen, draken en frezen
- Watersportartikelen

Oostersedijk 5 1011 LH Amsterdam
Tel: 020 - 625 16 15 / Fax: 020 - 624 99 89

**AMSTERDAMSCHE
FIJNHOUT**

Houtexpert sinds 1898

Hout voor uw boot

T. 020 - 6882100 | www.fijnhout.nl

Omslagfoto : Pampusregatta 2020, Foto: Twirre Bogaard

De kim

Oe, laat ze zeilen

Laat ze zeilen, Oe
't Is zo nodig, Oe
Laat ze zeilen, Oe
Elk staatshoofd in ieder land
Laat ze zeilen, alsjeblijft, Oe Thant
Anders komt er nooit een eind aan 't bakkeleien
Laat ze zeilen, Oe Laat ze zeilen, Oe Laat ze zeilen,
Oe Thant

Nee, bovenstaand refrein uit een kinderliedje van Annie M.G. Schmidt en Harry Bannink is inderdaad niet helemaal correct weergegeven. "Zeilen" moet eigenlijk "breien" zijn, maar de oudere leden herkennen het ongetwijfeld toch wel. Het komt uit de vermaarde tv-serie uit de jaren zestig, *Ja zuster, Nee zuster*. Die ging over het rusthuis van zuster Clivia, dat werd bevolkt door een ratjetoe van prettig gestoorde bewoners. En Oe Thant, zo heette de toenmalige secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Als die alle staatshoofden van de wereld aan het breien in plaats van bakkeleien kon krijgen zou de wereldvrede nabij zijn.

"Zijn wij zeilers ook geen ratjetoe van prettig gestoorde mensen?"

Toch had het best gekund, want ook zeilen verbroedert. We groeten elkaar op het water, informeren belangstellend naar elkaars belevenissen, we helpen een handje als dat nodig, en ook als dat niet echt nodig is, en zien we iemand

met motorpech dan informeren we of een sleepje misschien gewenst is. Floris Croon refereert hieraan in zijn artikel naar aanleiding van de online KNRM-lezing in januari (lees pagina 14) en ook het interview met Chiel Koops (12-13) getuigt van jarenlange onderlinge betrokkenheid tussen zeilers. Je kunt met deze waarden niet vroeg genoeg beginnen en ook daarom is het jeugdzeilen van Het Y zo belangrijk. Wil je een bijdrage leveren aan het jeugdzeilen in onze vereniging, lees dan de oproep op pagina 23. Ook voor andere commissies kun je je trouwens nog aanmelden.

Zijn wij zeilers eigenlijk ook geen ratjetoe van prettig gestoorde mensen?

De redactie wenst u allemaal een fijn zeilseizoen 2021 toe.

Henk Dessens, hoofdredacteur

Voor wie de originele versie wil zien en horen: <https://www.youtube.com/watch?v=awiKsAli2uc&feature=youtu.be>

De winter van 2021

Swingend Jetje in het ijs voor Durgerdam.

*Foto: Thijs van Someren
Maria Tessel, Durgerdam*

Durgerdam

Februari 2021. Foto: Twirre Bogaard

Virtueel wedstrijdzeilen

De zeilwedstrijden liggen al een tijdje stil maar het zeilvirus is nooit weg geweest. Om ook dit virus een beetje onder de duim te houden worden er virtuele zeilwedstrijden georganiseerd.

Klaar voor het startschot

Elke dinsdagavond om 19:30 zit een enthousiaste groep zeilers achter hun computers klaar voor het startschot. Via de Zoomverbinding kan het commentaar met elkaar gedeeld worden en via de

app of site *VR Inshore regatta* worden er wedstrijden gezeild. Dit is de perfecte plek om nieuwe tactieken te testen (starten over stuurboord, vroeg of laat de

Marken

25 jaar lang heeft Piet Roos door weer en wind, met verve, onze haven in de gaten gehouden. Helaas heeft hij te kennen gegeven dat het nu mooi genoeg is geweest. Het afgelopen jaar kon Piet om gezondheidsredenen én vooral zijn eigen veiligheid, nauwelijks zijn werk als havenmeester uitvoeren. Bij de seizoenopening op 1 april zal Piet de vlag nog één keer hijsen en daarna zijn mobiele telefoon en fiets overdragen aan de nieuwe havenmeester. Een welverdiend afscheidsfeest voor Piet met alle vaste liggers zit er nu helaas nog niet in, de ceremoniële overdracht zal in hele kleine kring plaatsvinden. Natuurlijk gaan we dit bij de eerste mogelijkheid uitgebreid doen, want onze dankbaarheid voor Piets tomeloze inzet is enorm. Maar gelukkig hebben we, na lang zoeken, een opvolger gevonden: Ben Bosch. Ben (Amsterdam 1954) woont sinds 1988 op Marken, is getrouwd met Wil (wel geboren en getogen op Marken) en samen hebben ze twee dochters. Piet zal Ben inwerken en ook de vaste liggers helpen hem vanzelfsprekend ook. Later zullen we nog

Ben Bosch

uitgebreid met Ben kennismaken. Zijn telefoonnummer is 06-53179174. Verder is de haven weer toegankelijk zonder reservering, zolang de RIVM richtlijnen het toelaten. Aan de passantenkade is dubbel liggen vooralsnog niet toegestaan. Vanaf dit jaar kan het liggeld ook via pin worden voldaan.

Gerrit van Empel, Havencommissaris
Marken, 06 29428411
havenmarken@zvhetly.nl

genaker hijsen, afvallen of juist oploeven) en om te zeilen zonder rating op exotische locaties. We zeilen tegen elkaar en ook de uitslagen worden bijgehouden.

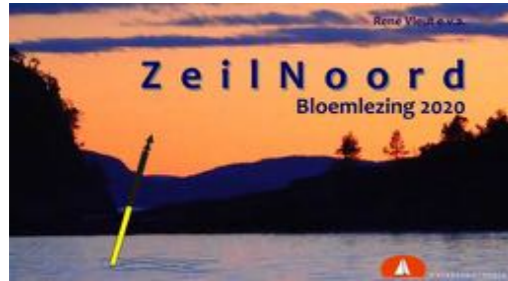
Wil je ook mee doen? Neem dan contact op met Twirre: 06-10509515 zodat je in de Whatsappgroep gezet kan worden.

Sanne van Rijn.

De schipper leest

Y-lid Klaas Jan Hoeve van boekhandel L.J. Harri te Amsterdam bespreekt aanraders om in de kuip of de kajuit te lezen en gezellig bij weg te dromen. Nu de meeste winkels gesloten zijn, is het mogelijk om een keer extra aandacht te besteden aan de digitale manier van lezen. Toegegeven, uitgeverij Watersportmedia is nog de enige die de link tussen e-lezen en watersport gevonden heeft; dus in deze rubriek vind je vooral werk 'van eigen parochie'.

Kanaaleilanden dicht, Engeland moeizaam, België in lockdown: veel zeilers gingen afgelopen jaar noordwaarts, vaak richting Polen en verder naar de Baltische staten. Vaarwijzerauteur René Vleut zette met een aantal gelijkgestemden de facebookgroep 'ZeilNoord' op. Vorige boeken zijn leesbaar met een pdf reader, het laatste, het windvaanboek als e-pub ebook.

Tijdens de coronacrisis werd duidelijk dat contact tussen gelijkgestemden niet alleen leuk is, maar zelfs van levensbelang kan zijn. Social media en internet leveren, naast vermaak, ook informatie en discussie. Zeilers zijn wat dat betreft niet anders dan de rest van de bevolking. De vorige editie: 'Bloemlezing ZeilNoord 2019' was dan ook een ongekend succes. Deze editie zet deze traditie voort. De facebookgroep ZeilNoord groeide van ongeveer 100 tot meer dan 1400 leden en werd een heuse ZeilNoord community. Aan de oproep die René voorjaar 2020 plaatste gaven de leden massaal gehoor: elkaar op de hoogte houden over alles wat te maken heeft met hun geliefde zeilwateren. De berichten en foto's bleven maar binnen stromen. Van de Noorse fjorden tot de Finse wateren en alles wat daar vanuit Nederland tussen zit. Leuke plekken en havens die veranderd zijn, routetips, ankerplaatsen en ankerboeien. Vragen over waar je je boot het beste kunt achterlaten, maar ook hulp vragen over technische problemen en niet te vergeten lief en leed aan boord plus het eeuwige thema van het weer. Het kwam allemaal voorbij op ZeilNoord. Hiermee werd ook een tot nu toe onoplosbaar probleem van alle pilotschrijvers

opgelost. Een vaargids verouderd snel waardoor de behoefte ontstaat aan aanvullingen en correcties. Velen weten meer dan één. En door deze ervaringen met elkaar te delen ontstaat er een oneindige kennispoule waaruit iedereen kan putten. Hoe leuk en nuttig sociale media ook zijn, de – vaak nuttige – informatie is na verloop van tijd lang niet even gemakkelijk terug te vinden. De oplossing lag voor de hand. Uitgever en samensteller kozen er voor om al die belangwekkende berichten op ZeilNoord te bundelen in een bloemlezing. Hierbij werden de meest relevante berichten in meer dan 30 hoofdstukken bij elkaar gebracht en ontstond een bloemlezing van verhalen van ZeilNoord-leden. Hierdoor krijgen losse berichten van waardevolle bijdragen een samenhangende betekenis en geeft de bloemlezing antwoorden waar huidige en toekomstige ZeilNoordvaarders uit kunnen putten. Hierdoor wordt het varen in deze wateren niet alleen een persoonlijk avontuur, maar weet je dat je lotgenoten vaak ook in hetzelfde schuitje zitten. De Bloemlezing ZeilNoord is een e-boek over alles wat het varen naar de Scandinavische wateren en de Oostzee zo leuk maakt. Het is helemaal door meer dan 100 deelnemers vanuit de kuip genoteerd en met een deskundig oog door René Vleut samengesteld. Prijs: €1,00.

Het e-boek is te koop op de webshop van Watersportmedia:
<https://www.ljharri-watersportmedia.nl/product/2214273/bloemlezing-zeilnoord-2019>
 of verkort: <https://ap.lc/U15Mm>

Als u een stuurautomaat of windvaanstuursysteem op uw boot wil monteren dan is dit het boek voor u. Peter Forthmann, een jarenlange expert op dit gebied, legt het verschil uit tussen helmstok-, wiel- en binnenboord stuurautomaten, evenals de 12 beschikbare windvaanstuuropties, en beschouwt hun

geschiktheid voor verschillende soorten boten en zeeomstandigheden. Welke zelfsturende systemen zijn meer geschikt om mee te cruisen en welke om te racen? Wat zijn hun beperkingen in termen van zeecondities en stroomverbruik? Wat is gierdemping? Waarom zijn windvaanstuursystemen niet geschikt voor ULDB's? Hoe stuur je een catamaran zonder problemen met het stroomverbruik? Waarom is een goede zeiltrim zo belangrijk voor een goede zelfsturing? Welke voorzieningen voor zelfsturing moet u treffen bij het bouwen van een boot? Is zelfbouw windvaanoverbrenging nog een haalbare optie? Al deze vragen en nog veel meer worden beantwoord in dit zeer uitgebreide boek, dat wordt afgesloten met een vergelijking van alle beschikbare alternatieven en een lijst van fabrikanten van praktisch elk zelfstuursysteem dat waar dan ook ter wereld is gemaakt.

Zelfsturing onder zeil, Peter Foerman.

alleen via BOL.com: € 9,99

<https://www.bol.com/nl/p/zelfsturing-onder-zeil/9300000016928587/>

René Vleut schreef zijn 'Vaarwijzer Scandinavië en de Oostzee'. Om die gids up-to-date te houden maakt de auteur gebruik van netwerk 'ZeilNoord'. Via ZeilNoord informeren watersporters elkaar 'alsof de schepen naast elkaar liggen'. En zo ontstond een nieuwe manier van uitgeven: de 'missing link' tussen social media en uitgeven van boeken. Bloemlezing ZeilNoord 2020 René Vleut e.o.a., 108 pagina's, Prijs: € 2,50 <https://www.ljharri-watersportmedia.nl/product/2474489/bloemlezing-zeilnoord-2020> of verkort: <https://tinyurl.com/yaqko488>

Verder oostwaarts

Wat te doen, als je over een vaargebied geen Nederlandse pilot of vaargids kunt vinden? Dat overkwam de noordwaarts varende watersporters. Ze konden altijd rekenen op

vaarinformatie van één van de uitgevers, totdat één van de boeken over een iets minder bevaren vaargebied op de Oostzee verdween. René Vleut en uitgever Watersportmedia voorzagen in deze lacune. Nederlandse watersporters, op zoek naar een nieuw vaargebied, kiezen de laatste jaren ook om de Finse Golf en de Baltische staten te ontdekken. Tot de val van de Berlijnse Muur bleven deze oostelijke vaargebieden voor zeilers vrijwel ontoegankelijk. In de loop van deze eeuw maakten de Baltische staten zich los van Rusland en werden ze lid van de EU en Schengen. Met het gevolg dat we nu zonder verdere beperkingen naar deze landen toe kunnen. En dat is zeer zeker de moeite waard. Een logisch en avontuurlijk vervolg op een bezoek aan deze landen is om door te varen naar St. Petersburg.

Met de kennis waarover René Vleut beschikt en de verzamelde recente extra informatie kon het vaargebied van de oostelijke Oostzee geactualiseerd worden. De nieuwe Vaargids Baltische Staten werd bovendien door Jolanda Sprokholt aangevuld met informatie over haar zeilreis naar St. Petersburg. Ook Ben en Felia van Hengstum leverden nuttige en actuele informatie, gebaseerd op hun recente reis naar de Baltische staten.

U vindt veel nuttige informatie over de havens, routes en bepalingen, van Klaipedia tot St. Petersburg, aangevuld met overzichts- en havenkaartjes, foto's en vertellingen. Vaargids Baltische staten, e-boek voor smartphone, tablet en computer.

René Vleut e.o.

€ 12,50

<https://www.ljharri-watersportmedia.nl/product/2564897/vaargids-baltische-staten>
 of verkort: <https://ap.lc/eBc4H>

Termunterzijl

Gedwongen zit ik thuis omdat ik een week geleden contact heb gehad met iemand die nu Corona heeft. Omdat ik nergens last van heb, kan ik nu nadenken over het voorjaar, als de boot weer te water ligt. Gezien mijn voorkeur voor de Wadden, gaan mijn gedachten uit naar het noorden, met als doel Termunterzijl, ergens ver weg in de Dollard. Maar hoe kom ik daar vanuit Amsterdam? En vandaar dat ik, om te beginnen, het plan heb opgevat dit keer via IJmuiden naar het noorden te trekken.

Boot en gebit

Een beetje voorbarig want op dit moment ligt de motor eruit vanwege een lekke klep (doet mij aan de Oude Schicht van Bommel denken). De romp heeft een gapend gat en dat voelt niet lekker, zoiets als mijn pas getrokken kies waarbij ik nu voortdurend met mijn tong langs ga om te voelen hoe groot dat gat wel niet is. Maar als alles, boot en gebit, gerepareerd is, is Texel/Den Helder buitenom in de eerste plaats het doel. Buitenom naar Texel/Den Helder is voor velen een eitje, maar voor mij is dat, als solo-vaarder, weer wat gewaagder dan het IJsselmeer.

"Termunterzijl is nog een heel eind weg"

Vorbereiding is alles

Ik spiegel mij niet aan de solokoningen en -koninginnen van bijvoorbeeld de Vendée Globe (vendee.org), die met ruim 20 knopen op hun foils door de Roaring Forties denderen. En als het daar echt gaat waaien (45-55 knoop, windkracht 9-10) verminderen ze hun vaart tot een slome 12-16 knopen per uur zodat de boel niet kapot gaat. Ikzelf ben al zeer tevreden met 6 knoop. In gedachten ben ik al aan het varen (half december) en ik troost mijzelf met de adviezen van de ware zeezeilers: voorbereiding is alles!

Marsdiep is Kaap Hoorn

Dus bereid ik mij voor: stroom, getij, welke wind heb ik nodig, noodvoorzieningen, KNRM telefoon en marifoon nummers, hoe lang doe ik

er dan over, wat is mijn plan B, enzovoort. En dat allemaal voor één dagje varen waarbij het Marsdiep mijn Kaap Hoorn is. Vanuit Amsterdam naar IJmuiden naar de marina aldaar en dan, hup, twee uur voor hoogwater de pieren uit, stuurboord uit naar het noorden, stuurautomaat aan en hopelijk de genaker erop.

Zware beslissingen

En dan. Nou niks dus, want nu is het wachten tot we (de boot en ik) in de buurt van het Marsdiep komen. De uren glijden voorbij, geen boot, geen zeehond of zeemeermin te zien en albatrossen zijn hier ook niet. Aan bakboord ligt onrustmakend veel water maar dat ziet er nu gemoedelijk uit en geeft mij telkens een zetje in de goede richting.

Twee hoog achter

Heb ik mij daarover nou zo druk gemaakt? Het Marsdiep is eigenlijk ook een makkie zolang de Marine mij niet voor een smokkelaar aanziet en voor ik het weet, lig ik voor de haven van Texel of Den Helder. Pas als ik met een lijn aan de steiger vast lig kan ik ontspannen en merk ik hoe moe ik ben. Na aan de enorme behoefte te hebben voldaan van een biertje en een zakje ongezonde chips, doe ik een dutje en wordt pas wakker als het donker is.

Ja, zo stel ik mij dat voor als ik twee hoog achter in quarantaine zit achter mijn computer. En Termunterzijl is nog een heel eind weg.

Piet Schoemaker
Déjà Vu III, Amsterdam

INGEZONDEN BRIEVEN

Dag redactie,

In het Y Journaal las ik het verhaal over de sloep *Ellida*. Dit schip was in het bezit van de heer Frits Herkenhof, jarenlang voorzitter van ZV Het Y. Hij lag met zijn mooie sloep aan de zo genoemde 'Herensteiger'. Hij werd opgevolgd door Jan van Alem, die op zijn beurt ook de *Ellida* overnam en daar ook nog jaren mee gevaren heeft. Ik lees dit niet terug in het Y Journaal. De beschreven voorgeschiedenis kende ik niet, evenmin het verhaal van de 'wederopstanding. Deze sloep is min of meer altijd een 'voorzittersschip' geweest, te beginnen bij Deenik. Dat moet toch uit te zoeken zijn en het maakt het verhaal compleet. De *Ellida* heeft decennia lang in de haven gelegen in Durgerdam en is onlosmakelijk met Het Y verbonden. Het casco is nog niet verkocht las ik. Tja, een klassiek en waarschijnlijk bewerkelijk schip, wie gaat daar nog voor. Geen weldenkend mens. Toch heb ik dit verzonnen: We bedenken een fonds en we (ZV Het Y) kopen de *Ellida* (geen idee om hoeveel geld dit gaat hoor). In eigen beheer wordt de sloep in ere hersteld. Er zijn vast en zeker geschikte handwerkslieden te vinden onder de Y-leden. Met deskundige hulp en toezicht uiteraard. In volle glorie zal de *Ellida* weer zeilen op het IJsselmeer. Het wordt ons vlaggeschip met de

Beste redactieleden,

Ik heb weer, zoals iedere keer, genoten van het laatste Y Journaal. Heerlijk met deze donkere dagen even wegduiken in het mooie blad met een kop koffie erbij. Zelf ben ik in 1971 lid geworden van de ZV Het Y op advies van Willem Rietbergen, die ook in het artikel van zijn dochter genoemd wordt. Ik kende hem van de zeilvereniging De Watergeuzen, waar wij beiden lid van waren. De reden van zijn advies was dat Het Y leden zocht voor de lege ligplaatsen in de nieuwe Compagnieshaven van Enkhuizen. Het Y had voor een groot aantal boxen een optie genomen, ik dacht 90. Dit omdat het zuidelijk gedeelte van het IJsselmeer grotendeels omgevormd zou worden tot Markermeer en de leden (met de visie van toen) accoord gingen om de vereniging te verplaatsen op het moment dat de nieuwe haven gereed was in Enkhuizen. Mede door de grote protesten tegen de aanleg van de Markerwaard en de onzekerheid of het nog wel door zou gaan, bleven de meeste leden

Y-vlag in top. Aan Het Y te bedenken op welke gelegenheden de *Ellida* mag paraderen. Ik denk aan wedstrijden, bijeenkomsten klassieke zeilschepen. Oefenen, zeilen op een klassieker voor Y-leden. Startschip. Het nieuwe voorzittersschip. Nou ja, bedenk het maar. Ondenkbaar, onmogelijk uitvoerbaar natuurlijk zo'n ideeetje, gemakkelijk verzonnen bij de warme kachel. Ik ga nu maar afwassen, weer over tot de orde van dit moment.

Anneke Rietbergen
Margrietha, Durgerdam

toen het zover was dat de nieuwe haven in Enkhuizen gereed was, toch liggen in Durgerdam. De weinige leden die wel gingen waren onder andere de toenmalige voorzitter Jan van Alem en Co Duin, de penningmeester. Het Plan Markermeer werd later afgeblazen. In het Y journaal staat een prachtig verhaal over de *Ellida*. Ook Jan van Alem was eigenaar van dit mooie vaartuig in de jaren 70. In 1974 trad Jan van Alem af en gaf het stokje over aan Tjebbe Westendorp. Een aantal jaren daarna overleed Jan. Het schip werd verkocht. Het is heel fijn te zien en te lezen hoe goed het gaat met de vereniging. Een vereniging voor iedereen die de zeilsport beoefent. Houden zo.

Groeten,
Bouk Wiebenga
oud-voorzitter en erelid

Gelukkig een nieuw jaar!

En Corona woekert voort, laat ons niet alleen, loopt ons in de weg en stopt ons vroeg in bed.

Bootloos

Het afgelopen jaar was een bijzonder jaar, een goed zeiljaar, mooi weer, rustig aan boord, gedisciplineerde passanten enzovoort. Het ziet er naar uit dat het dit jaar voor de zeilers onder ons weer zo'n jaar wordt en dat zullen zij niet erg vinden. Lekker aan boord, zeilen hijsen en wegwezen. Als vanouds. Velen kijken daar naar uit, maar nu eerst nog even poetsen, schuren en schoonmaken. Voor een bootloos Y-lid is dat echter heel anders. De bootaangelegenheden van de winter en het voorjaar kan ik missen als kiespijn, maar het plezier van de zomer moet ik noodgedwongen ook missen en dat is minder leuk. De Markerwadden staan nog steeds op mijn verlanglijstje. Daar moet ik echt een keer geweest zijn! Gelukkig zijn er diverse Y-leden die mij een tochtje daar naartoe hebben toegezegd.

De zonnige kant

Maar voor de penningmeester van de club, het bootloze Y-lid, is het gelukkig niet allemaal kommer en kwel. Vrijwel alle facturen van het vorig jaar zijn voldaan en wat nog niet voldaan is, wordt dit jaar voldaan, die toezegging heb ik. Het jaar is weer positief afgesloten en dat geeft in dit coronajaar voldoening, ook al is het resultaat zeer miniem en kon er niet worden gereserveerd.

Het begin van een nieuw seizoen geeft echter zicht op een hoop inkomsten voor de club en ook dat is altijd prettig.

Financiële injecties zijn welkom maar minder noodzakelijk dan de coronainjecties en daar gaan we helaas niet over.

Het enige wat we kunnen doen om gezond te blijven is: opletten, handen wassen en ons houden aan de 1,5 meter afstand. We moeten de zonnige kant van de komende tijd maar waarderen, lekker op het water, op de fiets of in de tuin.

En dan denken we maar niet aan de opwarming van de aarde.

Evenementen

Het eerste evenement heeft ook per Zoom plaatsgevonden. Een presentatie van de KNRM, die ook zeer geslaagd was en gewaardeerd werd. Het tweede evenement staat op stapel ten tijde dat dit bericht geschreven wordt. De commissie zit niet stil en heeft een lezing georganiseerd met Mark Slats, Helaas zullen we het seizoen niet kunnen openen met het traditionele visbakken, maar wel met een coronaproof alternatief, een toertocht naar de Markerwadden half april. En visbakken kunnen we altijd nog doen, als de bar weer open kan, met een biertje erbij. De Y-torenrace en de dinsdagavondwedstrijden gaan door, nog even zonder steigeractiviteiten. Maar wie weet kan er in mei of juni al weer wat meer. Houd de agenda in de gaten.

Foto: Joop van Rijn

De werkploeg

Het werk op de haven gaat gewoon door, niet per Zoom maar fysiek. Het lijkt wel of de werkploeg nooit van Corona heeft gehoord. Bij het koffiedrinken zitten de aanwezigen wat verder uit elkaar en als vanouds in het clubschip voor de open deuren. Er wordt niet geklaagd en er is er niemand ziek geworden. Bovendien houdt Rik een oogje in het zeil.

Foto's: Joop van Rijn

Zoomen

Voorlopig houden we Zoom erin. Dit jaar begon met de Zoom-nieuwjaarsreceptie en die virtuele samenkomst hebben de deelnemers erg gezellig gevonden, niet dat dat nu per se voor herhaling vatbaar is, maar tegenvallen deed het zeker niet. Ook de bestuursvergaderingen vinden volgens schema per Zoom plaats en dat gaat goed, alle noodzakelijke onderwerpen en beslissingen komen aan de orde en worden genomen.

De algemene voorjaarsvergadering zal ook weer per Zoom moeten plaatsvinden. Minister De Jonge heeft geen haast en wij zijn min of meer van zijn beleid afhankelijk. Aan de andere kant mogen we ons gelukkig prijzen met de huidige communicatiemiddelen. Ik heb De Pest van Camus er nog eens op nagelezen en dacht toen: geef mij maar Corona!

Incassomachtigingen

En nu mij toch gevraagd is in de pen te klimmen wil ik van de gelegenheid gebruik maken om alle Y-leden, die aan de vereniging een incassomachtiging hebben gegeven voor het innen van de rekeningen, mee te delen dat die machtiging alleen gebruikt kan worden voor het innen van de contributie en de liggelden. De elektrafacturen moeten dus altijd door de leden zelf betaald worden. Als u de factuur opent

ziet u onderaan de factuur een mededeling wat u moet vermelden bij het betalen van uw rekening, maar ook, ingeval van incassomachtiging, dat u niets hoeft te doen omdat het verschuldigde van uw rekening wordt geïncasseerd.

Als klap op de vuurpijl...

heeft Ruurd Porsius nog een verrassing voor de vereniging. Er werd namelijk gemord! Gemord over het ontbreken van een bank aan de overzijde van de sloot. Onze leden worden moe. Als ze even aan de overzijde van de sloot moeten wachten op het pontje willen ze zitten. Ruud kon het gejammer niet meer aanhoren en heeft besloten een nieuwe bank te maken en deze op te dragen aan zijn overleden ouders, onze havenmeesters in tijden van armoede, de jaren 1953 tot en met 1972.

Dus binnenkort: lekker zitten bij de pont aan de overkant van de sloot, waaronder ik versta: de kant van het zonneterras.

Dank Ruurd, namens ons allen!!!

Cobie Fransen, penningmeester
Anneke Jochemsen, tweede secretaris

Interview met erelid Chiel Koops

Chiel Koops, lid sinds 1990, is afgelopen november door de ALV benoemd tot erelid. Elke boei heeft een 'karakter' en Chiel wil ik omschrijven als 'long flash' – een almaar schitterend licht.

Hoe ben je eigenlijk bij het Y terecht gekomen?

Vanaf 1986 lag de *Faja Lobbi* bij De Rietpol in Spaarndam en bij de William Pontbrug in Zaandam. Durgerdam kenden wij als passant, het lag gunstiger en we voelden ons er thuis. In 1990 zijn we lid geworden en een jaar later kregen we een 'zwerfplek'.

Was de *Faja Lobbi* jullie eerste schip?

Zeker niet... Toen ik tien was hadden mijn ouders een caravan op Loosdrecht. Daar voer ik al in een 8-voets jolletje, later een FJ, een schouw, een Biesboschaak en een 10-meter stalen spitsgat vóór de *Faja Lobbi*.

Hoe zagen Durgerdam en Het Y er eigenlijk uit in 1990?

Thieu van Houtert was toen havencommissaris, die is mij voorgegaan als erelid. Ton Verheul (ook al erelid – BW) en Ron Davio werkten met een ploeg mensen aan de buitensteiger. Dit was de eerste uitbreiding. Het hielp veel dat Ron en Ton bij Genius werkten, daar kregen we veel materiaal hulp van.

Bij de tweede uitbreiding heeft Genius palen geleverd die we hebben laten slaan gelijk met de nieuwe houten palen voor de *Lichtstraal* en de buitensteiger. Stalen balken erlangs, dek erop en de verlengde buitensteiger was een feit. Ton heeft toen de benaming 'verticale opslag van palen' bedacht – dat waren vrijgekomen houten palen uit Marken – daarop hebben we een aantal jaren later de sterk vergrote jollensteiger gebouwd op de dam.

Het was wel formeler dan nu. Het bestuur was indertijd wel altijd in blauwe blazer -met

speldjes – op bijeenkomsten, hoewel dat met Ton Verheul en Henk Keuch in het bestuur al snel veranderde.

Wat bouwden jullie toen?

Nou, we deden eigenlijk *alles* zelf. We hadden zelfs een dekschuit met een heimblok met een heiblok erop. Dat ik een eigen bedrijf had en kon lassen kwam natuurlijk goed van pas bij het staalwerk. Aan de buitensteiger waren nog geen boxen, de schepen lagen langszij. Vlak na de tweede uitbreiding begon men pas met luchtfoto's voor vergunningen en zo- dat liep dus gesmeerd. In die tijd hebben we ook de 'regensteiger' gebouwd, zo noemen alleen de bouwers hem. Dat is de steiger langs het

lriet van de CD-steiger naar de E-steiger en de mastenkraan. Die hebben we in een winter gebouwd, dat het water elke dag met bakken uit de lucht kwam, vandaar.

Hebben jullie een favoriet vaargebied?

De kustvaart vind ik het aantrekkelijkst, naar Denemarken, de Engelse oost- en zuidkust, de Kanaaleilanden en de Bretonse kust tot Douarnenez. Zeezeilen leerden we van een vriend, met wie we regelmatig meevoeren. Jacqueline en ik varen eigenlijk altijd samen, dat is fijn. We zijn geen grote helden, maar willen wel steeds graag een stukje verder, maar rustig aan, langzaam opvoeren. De *Faja Lobbi* vaart zo'n 6 tot 7 knopen, best redelijk. Wel 50 graden aan de wind maximaal, het is geen scherp jacht natuurlijk. Gelukkig wordt geen van ons beiden zeeziek. Ik wil eigenlijk wel alles zelf kunnen op de boot; de motor onderhouden, een BMC zescilinder, storingen verhelpen, zelf verbeteringen bouwen. Dan kan je ook andere mensen helpen als die een keer pech hebben, dat is ook leuk in een vereniging en onderweg.

En hoe kijken jullie tegen Het Y van nu aan?

Er is meer drukte in de haven, vooral door passanten en door het jeugdzeilen. We missen wel de gezamenlijke activiteiten met andere Y-havens. Maar de basis is hetzelfde gebleven: varen, dingen samendoen, enzovoort. Wij merken nu dat veel mensen van 'onze generatie' langzaam weggaan. Zoals toen wij binnen kwamen zien we nu de jongeren komen.

Waar heb je speciale herinneringen aan, wat Het Y betreft?

De lange reizen met een groep! Wij gingen vroeger wel met een hele vloot naar Antwerpen voor een lustrum, naar Engeland en met Hemelvaart naar de waddeneilanden. De '8 uren van Het Y' waren leuk: een keer heb ik gewonnen van de *Aaltje Vis*, Ook de reizen per haven en de openings- en sluitingstochten dichterbij mis ik erg. We zouden best eens naar de Markerwadden gaan. En ik vond het pionieren met zijn allen erg leuk.

Hoe zijn jullie eigenlijk ooit startschip geworden en hoe zit dat met het sinaasappelkanon?

25 jaar geleden namen we van Cor Rugaart eerst de taak van boeienschip over en later werden we startschip. En bij de Pieerrace, voor ronde- en platbodems, had iemand van een pvc-pijp een aardappelkanon gemaakt, deodorant werkte goed. En op een van de jeugddagen van Het Y heb ik dat op dezelfde manier gedaan met sinaasappels., werkt feilloos, dwars

De *Faja Lobbi* als startschip bij de eerste Pampusregatta in 2015. Foto's: Hans Knapper

door de haven: die sinaasappel stuitert over het water totdat ie wat tegenkomt, die hebben dan meteen jus d'orange aan boord. Die jeugddagen waren trouwens ook altijd een mooi gebeuren, je kon abseilen van de mastenkraan, varen in een jolletje en op vloten en dan waren wij het piratenschip. Allemaal verkleed als piraat en waterballonnen waren onze kogels.

Heb je nog adviezen voor Het Y, anno 2021?

Ten eerste: zo doorgaan, maar wij zien graag de gezamenlijke tochten terugkomen. Ook naar onbekendere plekken, Vollenhove, Genemuiden, die richting. Kan ook in de vorm van een puzzeltocht met opdrachten. En natuurlijk de *Lady's cup*: vroeger werd er elk jaar een wedstrijd gezeild alleen voor vrouwen. Die waren zelfs zo populair, dat er nog een filmpje is van Jan Mögelin, die zich verkleed had als vrouw om als verstekeling aan boord te kunnen zijn. Ha ha...

Interview: Bob van der Winden
Windroos, Marken

p.s. op 17 april wil een aantal schepen naar de Markerwadden, volg de Nieuwsbrief.

Gered of gesleept worden: wees verstandig

Tijdens de zoompresentatie van de KNRM op 17 januari kwam ook de opkomst ter sprake van de 'redders' die in op de KNRM gelijkende rubberboten varen. Voor véél geld proberen die als (halve) beroepshelpers een graantje mee te pikken van de pech van pleziervaarders.

Hoe is het geregeld?

Als u uw tros overgeeft of die van een berger aanneemt accepteert u diens hulp, zowel bij nood als bij pech. Uzelf of uw verzekering betaalt daar een prijs voor. Hoeveel, dat hangt af van het probleem, het weer, de golfslag, aantal personen aan boord en last but not least de waarde van uw boot. Het is altijd duur, misschien heel erg duur.

Wat te doen voor ons als amateurzeilers?

Als u een schip in problemen ziet gaat u natuurlijk helpen. Geef bijvoorbeeld een sleepje. Hoort u een oproep via de marifoon, ga dan helpen als u nabij bent of geef het door aan de Kustwacht. U bent hiertoe wettelijk verplicht. Als u zelf hulp nodig heeft, vraag dan bij voorkeur expliciet naar hulp van de KNRM. Maar uw oproep op kanaal 16 wordt ook door beroepsbergers afgeluisterd en die zullen dan gelijk proberen eerder bij uw schip aanwezig te zijn. Zij zijn zeer behulpzaam, leggen hun trosje over uw bolder, gaan u helpen of gaan de discussie met u aan u te helpen of stappen zelfs op uw boot om te helpen. Zeker in noodsituaties bent u geneigd daar snel op in te gaan, maar dan hebben zij het recht u de vaak gepeperde factuur te sturen. Als de (nood)situatie dit toelaat, gooi dan hun trosje van uw bolder af en onderhandel eerst over de prijs en voorwaarden. Of wacht gewoon op de KNRM. Deze beter getrainde vrijwilligers helpen u graag en veel zorgvuldiger, en nog gratis ook! Zelfs hun brandstof hoeft u niet te betalen. Laat staan hun opleiding, pakken, materiaal, boten etc.

MAAR ...

Wees dan wel zo correct om hen naast uw reguliere jaarlijkse bijdrage een echt stevige gift te geven. De KNRM, geheel afhankelijk van giften, zal daar heel blij mee zijn en u komt er met een koopje vanaf vergeleken met rekeningen van beroepsbergers.

Resumé

1. Help elkaar
2. Vraag om hulp van de KNRM
3. Als het echt niet anders kan, aanvaard dan hulp van een beroepsberger
4. Geef de KNRM een hoge donatie. Deze mannen en vrouwen doen het gratis voor u in hun eigen tijd en vaak met grote risico's voor henzelf.

Ten slotte

Het is toch bijzonder dat de KNRM, een organisatie die al vanaf Doris Rijkers alles gratis doet, nu door opkomende, premiejagers beticht wordt van broodroof. En dat onder het mom van helpen en mensen redden. Dus laat correctheid en goed burgerschap zegevieren: doneer aan de KNRM.

Floris Croon
Saint Michel, Durgerdam.

Bob van de Winden voegde hier nog aan toe:

"Ik kreeg tijdens het zeilen van de Markerwadden naar Marken een kapotte keerkoppeling en vond het met windkracht 5-6 te riskant om zeilend de haven van Marken in te varen. Ik heb toen niet via kanaal 16, maar via de app 'KNRM helpt' (op de GSM) de KNRM opgeroepen. Je krijgt dan de alarmcentrale, en die liet me terugbellen door de KNRM schipper van Marken. Zo krijg je geen commerciële sleepers achter je aan want die komen hier niet tussen, zoals wel gebeurt op marifoonkanaal 16.

De KNRM schipper waarschuwde me wel nog goed te letten op het logo van de KNRM op de schepen. Heel attent. Na 1 juli 2020 is dat trouwens regel geworden. De Kustwacht (Den Helder Rescue) geeft je in gevallen waar geen direct levensgevaar is de keuze tussen verschillende bergers. Dat is ingewikkeld op zo'n moment, maar je kan dan gewoon ook voor de KNRM kiezen.

Mijn advies is dus: installeer de KNRMapp, druk op de knop 'assistentie' van de app, en de KNRM komt je helpen, zonder lastige commerciële bergers.

Ze hebben me indertijd netjes 'overgenomen' bij de ingang van de Gouwee en op Marken in onze eigen box gelegd, waardoor ik alles mooi in eigen hand kon houden".

Column De rode draad

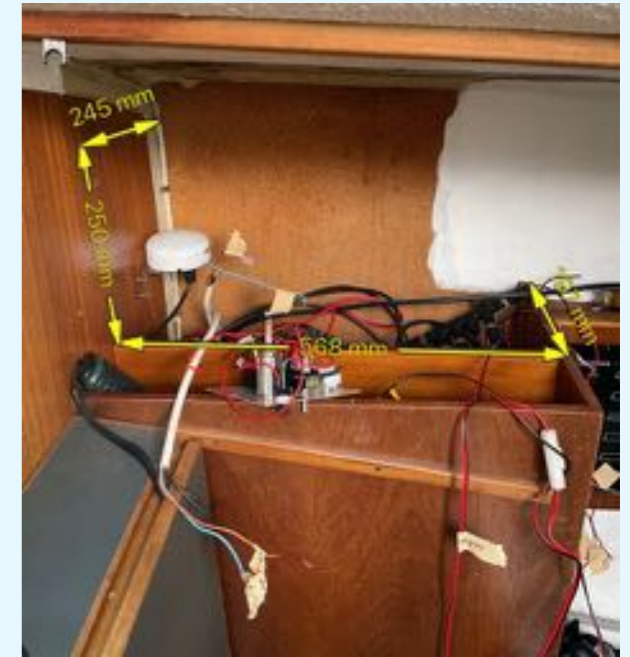
Het is weer zo ver. De zomer nadert, en *Randi* ligt van binnen in tien miljoen stukjes uiteen. Ik sta in de kajuit en kijk om me heen. Ook deze winter heb ik weer teveel projecten op mijn to-do gezet, zie ik: interieur verven, elektra vernieuwen, accu's herverdelen, armaturen van lampjes vervangen. Het klinkt simpel. Vier klussen. Vier.

De lampjes zijn binnen. Check, daar kan ik mee verder, maar niet voordat de schotten zijn geschuurd en geveerd. En dat kan pas als het buiten weer wat warmer is en de boot leeg is, want anders kom ik nog jaren schuurstof tegen op mijn kussens. Ok, die dus even niet.

Het interieur verven is vanwege de temperaturen niet echt een optie, en wat ik al zei, dan moet de boot leeg. Dat leegruimen is een project op zich. Dat gaan we niet doen met al dat vocht in de lucht, want dan heeft mijn ontwasemer ook geen zin gehad. Ok, die dus ook niet vandaag.

Dan de accu's herverdelen. Ja, prima, polen losschroeven, draden volgen, waar ga ik de hoofdschakelaars zetten? Aha, dan moet ik ook al die draden naar de shunt verplaatsen, en de shunt zelf, en de lader verplaatsen (die een Deense randaardestekker blijkt te hebben). Ok, die ook even niet.

De elektra vernieuwen, dat wordt hem vandaag. Ik heb drie keer de maten genomen voor het nieuwe elektrakastje, alle draden doorgeknipt en gelabeld, en nu is het tijd voor het weer aansluiten. Alleen nog even alle te korte kabels vervangen en die witte 220-draden die de werf er 40 jaar geleden in gestopt heeft (serieus, in mijn boot is blauw de plus en bruin de min). Dat kan niet veel werk zijn. Ik volg de draden vanaf het schakelpaneel naar een kroonsteen, dat blijkt het verdeelblokje. Vandaar naar de accu, waar vier rode draden op de pluspool zitten. Ik volg ze: één naar het schakelpaneel, daar kom ik net vandaan. Eén naar het oude, originele schakelpaneel. Prima, die gaat weg. Eén naar de lader, die kan nu ook weg. En dan nog één. De hele boot door. Langs de startaccu, over de motor, langs de koelcompressor, naar de bakskist. Maar vanaf de

koelkast zijn het ineens twee rode draden die naar achteren lopen, en geen zwarte terug. Het mysterie blijkt te eindigen bij de heteluchtkachel. Die is keurig met twee rode draden aangesloten. Eén van de plus van de huishoudaccu, en één naar de min van de startaccu. Logisch toch?

Mendel Stecher
Randi, Durgerdam

Het lekkerste vers
zo van het land
in je mand!

Versmarkt
ma-za 09:00-20:00
zon 11:00-19:00
Restaurant
Aan Tafel bij Landmarkt
ma-zo 11:00-22:00

Schellingwouderdijk 339, 020-490 4333, www.landmarkt.nl

Schotse avonturen, deel 2

LANGS DE RUIGE SCHOTSE NOORDKUST

DEKKER WATERSPORT

MAAK VAN EEN BEZOEK AAN ONZE WINKEL EEN PLEZIERVAART!

DE ADJEST AANBEVEELDE
WATERSPORTSPECIALIAANVAAR
VAN NEDERLAND!

Bij ons kunt u gratis aanleggen en
(op aanvraag) GRATIS overnachten!

Dekker Watersport biedt u extra veel watersport-
plezier als u met de boot komt. Gratis aanleggen,
pal voor onze winkel en de mogelijkheid om gratis
te overnachten zodat u op uw gemak onze winkel
kunt bezoeken.

Vanaf het Noordzeekanaal vaart u rijkzaam F
of Schiermonnikoofdijk in. Aan het eind gaat u
langs de Broerzandhulzen rechttoe.
Water en 220 V is aanwezig.
Voor een voordelige koers, onze coördinaten:

52°25.872' N 004°49.307' E

Pieter Ghijzenlaan 4, NL 1106 PV Zaandam
☎ 075-616 3162 | info@dekkerwatersport.nl

Voor een totaal overzicht van onze aanbiedingen: www.dekkerwatersport.nl

In het Y Journaal van afgelopen najaar heb ik verteld over mijn avonturen in Loch Moidart aan de Schotse westkust. Langs de indrukwekkende oostkust van het eiland Skye, een van de Binnen-Hebriden, ben ik verder naar het noorden gekoerst, op weg naar de Orkneys.

Afgemeerd in Kerlochverbie

Vijf dagen later lag ik afgemeerd in Kerlochverbie, de noordelijkste haven aan de westkust van Schotland. De dag na mijn aankomst viel het water met bakken uit de hemel en woei het veel te hard om zee te kiezen, dus ik had ruim de tijd om mijn reis langs de Schotse noordkust voor te bereiden. Daar was maar één haven, Scrabster. Omdat die te ver weg lag, moest ik ergens aan de noordkust ankeren. De vaargids gaf daar goede adviezen over. In Loch Eriboll, een mijl of 15 ten oosten van de Schotse noordwestpunt, waren goede ankerplekken. Maar er werd ook gewaarschuwd voor hevige valwinden uit de bergen, vooral bij een stevige zuidwestelijke wind. Om er veilig te liggen mocht het dus niet al te hard waaien. Het weerbericht voorspelde ook voor de komende dag en nacht een krachtige tot harde zuidwestelijke wind en

daarom ben ik nog een dag in Kerlochverbie gebleven.

Cape Wrath, een berucht punt

De dag erna zag het er gelukkig een stuk vriendelijker uit. Het regende niet meer, het was een stuk warmer dan de voorgaande dagen en zo nu en dan liet de zon zich zien. Welgemoed gooide ik aan het begin van de morgen de lijnen los. Ik voer bijna pal voor de wind en met alleen een uitgerolde genua en de stroom in de rug zeilde ik naar Cape Wrath, de imposante noordwestkaap van Schotland. Aanvankelijk stond er een matige tot vrij krachtige wind, maar toen ik een uurtje op weg was begon het steeds harder te waaien. Cape Wrath kwam al snel in zicht en ik heb genoten van het uitzicht op de ruim 160 meter hoge kaap met de hagelwitte vuurtoren. Vanwege de harde stroom en de rotsen is het een berucht punt. De vaargids adviseerde om zeker bij een stevige wind niet te proberen om tussen de rotsen en de kaap te varen. Ik heb de goede raad opgevolgd en ben er met een grote boog omheen gevaren. Uiteraard heb ik geprobeerd om de schoonheid van de kaap te vereeuwigen, maar omdat het schip ontzettend tekeering viel dat niet mee.

Diepe baaien, rotsige kappen en lochs

Het strandje

Aan een meerboei in Loch Eriboll

Na de kaap, onder de beschutting van de noordkust, werd het gelukkig veel rustiger. Ook hier was de kust ruig en rotsachtig en wisselden baaien, lochs en kappen elkaar voortdurend af. Het weer werd steeds beter, golven stonden er nauwelijks en de afluende wind voerde zeer warme lucht aan. Ik begon het in mijn zeilpak behoorlijk warm te krijgen. In de loop van de middag kwam de ingang van Loch Eriboll in zicht en onder zeer zomerse omstandigheden voer ik het schitterende, door bergen en heuvels omzoomde loch binnen. De plaats waar ik wilde ankeren lag in de zuidoosthoek. Er waren verschillende goede ankerplekken, maar ik had juist deze uitgekozen omdat ik daar goed beschut lag tegen de zuidenwind en de oostenwind die 's nachts zou gaan waaien.

"Op een bijna paradijselijk plekje een wit huis met een strandje ervoor"

Voor anker in Loch Eriboll

Toen ik het loch invoer was de wind zuid, maar kort daarna viel hij helemaal weg en even later stak er een noordenwind op. Dit was door geen enkel weerbericht voorspeld en het dreigde mijn zorgvuldig voorbereide ankerplannen in de war te gooien. De wind woei nu namelijk recht het baaitje in waar ik wilde ankeren en ik lag er dus totaal onbeschut. Ik heb even overwogen om een ankerplek op te zoeken die wel goed beschut lag tegen de noordenwind, maar ik vermoedde dat het een zeewind was die ontstaan was doordat het op het land behoorlijk warm was. Zou het daar in de loop van de avond weer wat afkoelen, dan zou hij waarschijnlijk wegvallen. Ik ben daarom toch doorgevoerd naar de geplande ankerplek. Toen ik daar aankwam, was de wind nog wat toegenomen en ik vroeg me af of het anker hier zou houden. Bovendien was er niet veel ruimte om te ankeren want er lag een viskwekerij, die niet op de kaart stond aangegeven. Maar ik zag ook dat er meerboeien lagen. De meeste waren in gebruik. Er lagen wat vissersschepen aan vast en een snelle

ribboot voor rondvaarten en aan één boei lag een kajuitzeiljachtje. Van een aantal boeitjes kon ik niet zien of het meerboeien of kreeftenboeien waren, maar er lag ook een grote grijze boei die duidelijk geen kreeftenboei was en daar heb ik aan vastgemaakt.

Ik hoefde me nu geen zorgen te maken over de vraag of het anker misschien zou gaan krabben, mijn enige zorg was dat de gebruiker van de boei me weg zou sturen. Het eerste uur bleef het echter rustig en kon ik genieten van de schitterende plek. Ik keek uit op een paar hoogoplopende groene berghellingen.

Van boven waren er tussen het groen overal grijze rotsen te zien en van onderen waren de hellingen

begroeid met struiken en bomen. Daarvoor stond in de hoek van het baaitje op een bijna paradijselijk plekje een wit huis met een strandje ervoor. Eerst had ik er tegenop gezien om aan de ruige Schotse noordkust niet in een veilige haven de nacht door te brengen, nu was ik blij dat ik hier lag, dit was de mooiste plek van de reis. Ik had natuurlijk ook geluk met het fraaie zomerweer.

Twee maal loos alarm

Maar het leek erop dat ik niet lang meer van dit schitterende uitzicht kon genieten. Een vissers-scheepje voer recht mijn kant uit. Ik bereidde me er al op voor dat ik zou moeten verkassen, maar het was loos alarm. De vissers maakten vast aan de boei vlak naast de mijne. Ik deed maar of mijn neus bloedde, groette ze vriendelijk en mijn groet werd vriendelijk beantwoord. Hun vangst deden ze in een drijvende bak. Vervolgens voeren ze met het ding naar het strandje. Daar stond een vorkheftruck die de bak uit het water tilde en ermee naar een hoger gelegen plek reed. De vangst werd daar in een vrachtbusje geladen.

Diep onder me zie ik mijn schip liggen

Toen de vissers weg waren en ik het eten wilde gaan klaarmaken voer er weer een bootje recht naar mij toe, nu vanaf het strandje. Weer dacht ik dat het iemand was die me weg wilde sturen, maar het tegendeel was het geval. Het was de eigenaar van het huis, die even langszij kwam om een praatje te maken. Hij vertelde dat hij voor het avondeten even een paar makrelen wilde gaan vangen en hij was nieuwsgierig waar ik vandaan kwam. Liggeld hoefde ik niet te betalen en ik was hier van harte welkom. Ik vroeg hem of het mogelijk was om in de bergen een wandeling te maken. Hij zei dat dat goed kon, alleen wemelde het hier 's avonds van de midges, de miniem kleine mugjes die in de Schotse Hooglanden vooral op windstille avonden een ware plaag vormen. Hij adviseerde mij daarom om een lange broek aan te trekken.

Aan de wandel

Nadat ik die goede raad had opgevolgd, ben ik naar de wal geroeid. Het bootje heb ik een eindje op het strand getrokken en vastgemaakt aan een van de lange lijnen die naar een aangemeerd bootje liepen. Langs de oever liep een geasfalteerde weg met een paar parkeerplekken waarop wat campers stonden. Verkeer was er niet en ik heb eerst de weg een stuk gevolgd. Daarna heb ik een wandeling gemaakt over de berghelling waar ik vanaf de boot op uitkeek. Een echt wandelpad liep er niet, maar er liepen wel schapenpaadjes, vooral langs de randen van de wat steilere stukken helling, en die waren goed beloopbaar. Veel last van midges had ik niet, behalve als ik even stil stond. Wel zat er tijdens het

maken van een foto twee keer een horzel op mijn hand. Ik voelde al het begin van zijn steek, maar ik kon het beest op tijd weggagen. Toen ik de top had bereikt, zag ik ver onder me mijn boot liggen. Een stukje landinwaarts lagen nog wat hogere toppen, maar de zon was al aardig gezakt en het werd tijd om weer af te dalen. Ook dat ging prima.

Kriebels

Van de midges had ik nog steeds weinig last, maar ik had toch een beetje te vroeg gejuicht. Op het strandje, waar het inmiddels windstil was, zwermden er wolven. Ik probeerde ze zoveel mogelijk van me af te slaan, maar toen ik het bootje naar de waterlijn sleepte en mijn beide handen nodig had om in te stappen en weg te roeien, grepen ze hun kans. Ze hadden perfect in de gaten dat ik nu weerloos was en wisten precies de plekken te vinden waar ze moeilijk te verjagen waren, zoals onder mijn bril. Ik voelde overal kleine steekjes, niet zo jeukverwekkend als die van onze steekmug, maar het kriebelde verschrikkelijk. Ik was bang dat de hele kolonie zich aan boord zou nestelen en mij een slapeloze nacht zou bezorgen, maar kennelijk vinden midges een verblijf boven zout water niet erg aantrekkelijk. Nadat ik ze met een handdoek van mijn gezicht had geveegd en uit mijn nek en haren had verwijderd, zag en voelde ik ze gelukkig niet meer. Onder het genot van een koele Indian Pale Ale heb ik nog genoten het uitzicht over het loch, en toen de zon achter de bergen was verdwenen heb ik mijn kooi opgezocht en zacht deinend van een goede nachtrust genoten.

Boven: Avondstemming na de bergwandeling

Linksonder: bij deze kaap neem ik afscheid van Loch Eriboll

Rechtsonder: Weer bijna op de oceaan kan ik genieten van het uitzicht op de volgende kaap

Afscheid van Loch Eriboll

De volgende morgen was het helaas weer afgelopen met de zomerse pret. Het weerbericht had de dag ervoor al aangekondigd dat er een grote kans op onweer was, en toen ik opstond zag het er vrij dreigend uit. Buiten ontbijten ging helaas niet, het druppelde al een beetje en even later vielen er een aantal donderklappen. Zekerheidshalve heb ik de marifoonkabel losgekoppeld. Met het onweer viel het wel mee, maar het begon steeds harder te regenen. Hard regenen doet het meestal nooit lang en het liefst was ik vertrokken als de bui ook vertrokken was, maar omdat ik een flink eind moest varen en daarom optimaal wilde profiteren van de stroom, zat er niets anders op dan in de stromende regen het schip vaarklaar te maken en los te maken van de meerboei. Mijn zeilpak was gelukkig goed waterdicht en toen ik het grootzeil had gehesen werd de regen al wat minder. Na een half uurtje was het gelukkig weer droog en even later kwam de zon zelfs tevoorschijn en werd het net zo warm als de vorige dag. Het mooiste was het uitzicht op

de kaap bij de uitgang van het loch. Miljoenen jaren geleden was het waarschijnlijk één grote rots geweest, maar zee en wind hadden precies in het midden van de rotswand een enorme spleet gecreëerd die nu een klein baaitje vormde met een strandje ervoor dat alleen vanaf het water te bereiken was.

Een onvergetelijk avontuur

Na het ronden van de kaap was ik weer op de oceaan en kon ik alweer genieten van het uitzicht op de volgende kaap, ruim 200 meter hoog en nog indrukwekkender. Al deze kapen maken van een tocht langs de Schotse noordkust een onvergetelijk avontuur. Wil je dat avontuur beleven, dan moet je er wel wat tijd voor uittrekken. Een rechtstreekse oversteek kost je bij een gunstige wind minstens 3 of 4 etmalen. Heb je dat ervoor over, breng dan zeker een bezoek aan Loch Eriboll! Je weet nu aan welke boei je kunt aanmeren.

Jaap van der Harst
Nehalennia, Durgerdam

Oproep voor nieuwe commissieleden

Word ook vrijwilliger van ZV Het Y

Ook al omdat we elkaar niet zomaar in de clubwandelingen of op de steigers treffen doen we hierbij een oproep om je aan te melden voor een van onze 15 (!) commissies. Je vindt ze allemaal op de website. Sommigen daarvan kunnen juist nu nieuwe input goed gebruiken.

Jeugdcommissie

Michiel van der Kwast, onze commissaris jeugdzeilen, gaat na vier jaar weer eens meer zeilen in plaats van de (jeugd-)opleiding te organiseren. Ook daardoor ziet de jeugdcommissie graag 'nieuw bloed': tien keer per jaar een jeugdopleidingsmiddag met instructeurs en ouders organiseren; hulp achter de bar op die middag; contact houden over het botenonderhoud; verder nadenken over zeillessen binnen de vereniging. Inlichtingen: Michiel, jeugdzeilen@zvhetynl

Redactie Y-journaal

Deze oproep stond in februari ook op de website en we zijn inmiddels in gesprek met twee kandidaten die naast schrijven en redigeren óók willen leren om artikelen zelf digitaal op te maken. Maar heb je nog belangstelling, neem dan voor nadere inlichtingen contact op met Henk Dessens, yjournaal@zvhetynl

Commissie Verenigingsschip

De aankoop van de *Jabadabbadoo* bleek een groot succes. Ieder lid kan deze boot huren. Vooral bij de jeugdleden is hij heel populair. Een commissie zorgt voor een goed beheer. Inlichtingen: Sanne van Rijn, verenigingsschip@zvhetynl

Milieucommissie

De zorg voor het milieu, waaronder het water waarin we varen, is niet meer weg te denken bij een zeilvereniging. Belangstellenden kunnen hierover informatie inwinnen bij Frank London, FHPLondon@planet.nl.

Het jeugdzeilen met Lasers en Pico's
Foto's: Twirre Bogaard

Bonusjaren

Mocht je belangstelling hebben voor een van deze klussen of voor andere klussen in de vereniging: schrijf me dan gerust een mailtje: voorzitter@zvhetynl

Voor de volledigheid: commissieleden krijgen als dank voor hun inspanningen ieder jaar een uitnodiging voor een speciale vrijwilligersactiviteit. Als je op de wachtlijst staat krijg je ook een 'bonusjaar' voor elk jaar dat je vrijwilliger bent, daarmee kom je sneller bovenaan te staan.

Bob van der Winden
Windroos, Marken

Het werven van vrijwilligers in de 'goede oude tijd'

ZV Het Y in het nieuws

Op de website *Vrije Tijd Amsterdam* verscheen op 5 februari 2021 een interview met Bob van der Winden, de voorzitter van Zeilvereniging het Y.

Kunt u iets vertellen over het ontstaan van Zeilvereniging het Y?

De vereniging werd opgericht in 1885 en had toen een haventje aan het Y, ongeveer op de plek van de huidige houthavens. De vereniging verhuisde vervolgens naar Amsterdam Noord, naar waar nu gebouw Amsterdam, het voormalige Shellgebouw, staat. Omdat Shell ging uitbreiden verhuisden we vanaf 1951 naar Durgerdam en vanaf 1975 hebben wij ook een stuk van de haven op het eiland Marken gekregen.”

Welke rol heeft u bij de vereniging?

“Ik ben voorzitter van het bestuur, maar daar moet ik meteen bijzeggen dat Het Y een ‘platte’ vereniging is: we hebben meer dan 100 vrijwilligers, die van alles regelen in de vereniging: van commissies die de havens besturen, tot aan wedstrijdcommissie, evenementencommissie, milieuc commissie, jeugdzeilcommissie, websitecommissie (www.zvhety.nl) enzovoort. De voornaamste rol van het bestuur is al die commissies ‘een beetje bij elkaar houden’ en zoals nu in de corona-tijden ervoor waken dat we elkaar niet ziek maken.”

Waar vinden de activiteiten plaats?

“Leden van de vereniging zeilen met hun boten over de hele wereld, laatst is er nog een lid naar Aruba gezeild. Veel mensen houden het bij Europa, zoals Engeland, Frankrijk, Middellandse Zee en Oostzee. Maar de nadruk ligt op het Buiten-IJ, het IJmeer dicht bij Amsterdam, het Markermeer, IJsselmeer en Waddenzee. De meeste activiteiten die we organiseren, zoals jeugdzeilen, wedstrijden en bijeenkomsten, zijn trouwens op het Buiten-IJ en Markermeer vanuit Durgerdam en Marken.”

Is er een vaste accommodatie waar jullie samenkomen?

“We hebben een hele mooie clubark en havenark in de haven van Durgerdam, met onze verenigingsbar. Daar organiseren we ook jaarlijks de jeugdlessen op zaterdag en zondag in Optimistjollen, Lasers en Pico's. Elk jaar zijn er twee grote zeilevenementen, de Y-toren race, begin mei, en de Pampusregatta, begin september, waar vaak zo'n 60 tot 80 schepen aan mee doen. Dan is het groot feest op de haven! Vanuit Marken organiseren we elk jaar de '6-uur

De haven aan de Grasweg in Amsterdam-Noord

van Het Y': het gaat er dan om wie in 6 uur de meeste kilometers gezeild heeft. Hier kunnen alle leden aan meedoen, want het gaat op 'handicap': als je een kleinere boot hebt, die langzamer vaart, krijg je extra punten, zodat je ook kan winnen... Maar het belangrijkste is de gezelligheid op je boot en in de haven: hele gezinnen varen hier vrolijk mee.”

Is de zeilvereniging er voor jong en oud?

“Ik noemde al de jeugdlessen, we hebben dit jaar zo'n 50 jeugdleden tussen de 8 en 18 jaar op de 500 leden in totaal. We hebben bij elkaar meer dan 100 leden onder de 30, het grootste deel van de leden is tussen de 40 en de 60 jaar. Ons oudste lid is 96. Het oudste lid dat zelf nog een schip in de haven heeft en er rustig mee naar Vlieland vaart is 89. Dus voor jong en oud, dat kan je wel zeggen.”

Zeilen jullie mee met wedstrijden? Is er een officiële zeilcompetitie?

“Om te beginnen hebben we onze jaarlijkse clubcompetities op dinsdagavonden. Dan nog de zomercompetitie, en ook de wintercompetitie op zondagmiddagen. Meestal organiseren wij op dezelfde avonden of middagen ook lezingen, uitwisselingen enzovoort voor de leden die niet aan de wedstrijden meedoen. Elk jaar wordt er plechtig een echte 'zeiloverall' uitgereikt aan de overall-winnaar. Ook tijdens de jeugdlessen voor de wat verder gevorderden worden er wedstrijdjes gevaren in de Optimisten en de Lasers, dat is vooral erg leuk om te doen! Daarnaast organiseren we in mei de Y-toren race. Daaraan doen grote schepen mee, denk aan Lemsteraken, grote wedstrijdjachten en deze wedstrijden tellen ook voor de nationale

competitie. Dan in september, samen met de vereniging van Muiderzand, organiseren we de Pampus-regatta, inderdaad rondom Pampus. Daar doen meer clubmensen mee. Het is voor de meesten vooral een wedstrijd 'tegen zichzelf': kan ik het dit jaar nog beter doen dan vorig jaar?”

Hoe zou u de sfeer bij Zeilvereniging het Y omschrijven?

“Het Y is een echte zeilvereniging en geen 'ligvereniging': het gaat er dus niet in de eerste plaats om een ligplaats in een van onze havens (hoewel dat wel fijn liggen is!) maar om met elkaar bezig te zijn met de zeilsport, in brede zin. Dat neemt helaas niet weg, dat we nog steeds een lange wachtlijst hebben. Het duurt 5 tot 10 jaar voordat je een plek krijgt in de haven, niet verwonderlijk als enige haven in Amsterdam die direct toegang heeft tot het grote water.

Ook hier zijn grote verschillen: mensen die vooral graag over het IJsselmeer en de Waddenzee 'toeren' en elke avond in een andere haven 'passagieren', tot aan de fanatiekere wedstrijdzeilers. Van jeugdzeilers tot oude rotten die graag vertellen over hun grote reizen. Van jongens en meisjes, mannen en vrouwen. Het is vooral ook gezellig met zo'n divers gezelschap. Wij hebben leden die bouwvakker zijn, maar ook academici. Mensen helpen elkaar met klussen en onderhoud doen, en geloof me er valt heel wat te klussen aan boten, tot aan mensen die vooral op nationaal niveau helpen bij wedstrijden, bijvoorbeeld in jury's enzovoort. Sinds een paar jaar kan je als lid ook boten lenen van de vereniging: de Lasers (open tweemansboot) en een J22 (een klein kajuitjachtje). Ook daar is veel belangstelling voor bij leden die geen boot hebben. En niet onbelangrijk: we hebben ook een prachtig zonnedek, met barbecue in de havens, waar het goed toeven is met een drankje.”

Wat is het mooiste dat jullie ooit meegemaakt hebben?

“Tja, dat is voor iedereen verschillend: voor de één is dat het zeilreizen langs de kusten van Frankrijk en Spanje, voor de ander is het de zeilwedstrijd die hij won. Voor mij is het vooral het gevoel, dat je samen met je hobby bezig kan zijn en elkaar daarbij kan stimuleren. Zoals bij het 130-jarig lustrum dat wél doorging. Op het water lopen voor de kleintjes, zeilwedstrijden met oude en jonge bemanning, goed eten en drinken, met Shanti-koor en Klezmerband. Zoals in mijn geval de '6-uren van het Y' waar ik met onze logge, langzame boot toch in de middenmoot eindigde... Wat mooi is aan al deze diversiteit: mensen hebben altijd het zeilen gemeen of je nou met een jolletje van nog geen 3 meter of

met een oceaanzeiler van 15 meter lang zeilt, de verwondering dat je met louter windkracht bijna overal kan komen zonder het milieu te vervuilen en waarbij heel veel van de natuur te genieten valt, blijft voor iedereen hetzelfde!”

Wie is het boegbeeld van de vereniging?

“We hebben veel boegbeelden bij de vereniging, maar die hangen bij ons letterlijk aan de boeg van de schepen! En – zonder gekheid – we hebben ook onze 'bakens': de ereleden. Daar zijn er in de hele 135 jaar van de vereniging 28 van benoemd, waarvan er nu nog 13 in leven en ook lid zijn. Dat zijn onder andere de mensen die er in besturen voor hebben gezorgd, dat de vereniging na de oorlog in 1945 weer kon opleven en ook een nieuwe haven in Durgerdam kreeg. Maar het zijn vooral de mensen die altijd voor anderen klaar staan en met grote en kleine klussen de vereniging in leven houden.”

Moet er vanwege Corona veel geïmproviseerd worden?

“De grote- en de clubwedstrijden konden niet doorgaan, evenmin als lustrumfestiviteiten van het 135e jaar. Onze jaarvergaderingen en bestuursvergaderingen houden we op het moment digitaal en de bar is net als alle andere sportkantines gesloten. Het wordt wel saai zo, voor een vereniging die vooral bestaat om samen dingen te doen... Maar we konden gelukkig nog wel in familieverband door heel Nederland zeilen. We hebben goede hoop dat we vanaf april 2021 onze activiteiten weer langzamerhand kunnen opstarten! We zullen de komende jaren nog wel meer uitdagingen tegenkomen. Zo worden binnenkort alle Markermeerdijken versterkt en verhoogd. Zowel op Marken als in Durgerdam krijgen we daarmee te maken en we weten nog niet precies wat dat voor ons gaat betekenen. Die dijken liggen natuurlijk wel middenin onze havens en er wordt nu druk aan gerekend en getekend. Daar ben je als bestuur natuurlijk wel druk mee bezig.

Onze voornaamste taak is de vereniging zo levendig mogelijk te houden, zelfs in barre tijden”, laat de trotse voorzitter Bob van der Winden ten slotte weten namens Zeilvereniging het Y.

Interview door: Rik Verkaik

<https://vrijetijdamsterdam.nl/sport/sports/zeilvereniging-het-y-vorig-jaar-vierden-we-onze-135e-verjaardag/>

Een tipje van de sluier...

Naar een nieuw meerjarenplan 2022-2027

Anneke Jochemsen

Bob van de Winden

Op de website van ZV Het Y kun je, na inloggen, het nieuwe rapport lezen van de meerjarenplancommissie, die bestaat uit Peter de Bois, Rob van den Ban, Hans van der Schaaf en Casper Verbrugge. Heel veel leden hebben hiervoor voorstellen aangeleverd. Bob van de Winden en Anneke Jochemsen schrijven nu een conceptplan dat door het bestuur, het commissiepalaver en uiteindelijk in de ALV zal worden besproken en vastgesteld.

De werkwijze

Deze werkwijze was ook succesvol bij ons vorige meerjarenplan. Zie de uitgebaggerde haven van Marken, de mooie drijvende steigers in Durgerdam, zonnepanelen die ons energieverbruik deels compenseren, de gefacelifte arken, de nieuwe verenigingsboot, de nieuwe keuken en nog veel meer, zoals een hele serie lesboten. Het eerste meerjarenplan (2017-2022) is dus zo goed als 'af' en naast de aankomende dijkverzwaringen in Durgerdam en op Marken is dat een reden opnieuw aan de gang te gaan met een meerjarenplan. Het maken van zo'n concept is best een geploeter en kost veel tijd. Dat geeft niet, ook de commissie heeft er veel tijd in gestoken. En zeg nou zelf: wat is nou mooier dan dat al die mensen die er nu hard aan werken straks na hun commissie- of bestuursperiode vanaf hun scheepjes tevreden naar al die mooie dingen kunnen kijken.

Prachtige voorstellen

Al in 2020 heeft de commissie met heel veel vrijwilligers gesproken en daar kwamen prachtige voorstellen uit. Zoals dekschuiten met spudpalen als golfbreker en platform voor kleine boten, extra

ligplekken op Marken, vuilwatertanks voor een schoner milieu, een clubtjalk voor Marken, het oprichten van een Y-sociëteit, een beter beheer van ons archief, enzovoort, enzovoort, enzovoort... Bij elkaar wel meer dan honderd suggesties, die de commissie mooi heeft geclusterd. Ondanks alle corona-ellende is het toch gelukt met elkaar te overleggen. Ook de komende maanden komen er weer een palaver en gesprekken met gebruikers van de havens, voordat het geheel naar de ALV gaat van november 2021.

"Deze werkwijze was ook succesvol bij ons vorige meerjarenplan"

Naar een meerjarenbegroting

Het bestuur heeft het rapport van de commissie goed doorgespit, brengt dit nu in handzame brokken samen en gaat het daarna vertalen naar een meerjarenbegroting. Want dat is, net als met het eerste meerjarenplan 2017-2027, uiteindelijk wel de bedoeling. Eenmaal aangenomen door de ALV is het meerjarenplan een leidraad voor de begrotingen die toekomstige besturen aan de ALV voor gaan leggen. En dan moet er nog heel wat meer gebeuren voordat je van die investeringen kan genieten. Zo werden de gelden voor het opknappen van het sanitair in de havenmeesterark en de keuken in de clubark pas 'vrijgegeven' door de ALV toen er voldoende vrijwilligers (meer dan 20!) voor waren en er ook redelijk zicht was op 30% subsidie van de gemeente Amsterdam. En zo hoort het ook.

Goochelen

En nu zitten we dus te goochelen met wensen, jaartallen en bedragen. Dat gaat ongeveer zo: 'Dat tweede verenigingsschip, kan dat er nou volgend jaar of het jaar erop komen? En begroten we dat hetzelfde als het vorige schip, of was dat toen te weinig?'; 'Ja wacht even: de commissie 'schip' wil er ook een toerschip bij! Ja toe maar, drie schepen, en wie gaan die onderhouden?...' Zo gaat dat op het moment zo'n beetje. Waar we uitkomen is nog ongewis, daar hebben we straks onze penningmeester Cobie en hulp-sinterklaas Nico bij nodig... die kunnen ons weer een beetje met de voetjes op de grond brengen waar het de kosten betreft. 'En hebben we wel alle suggesties verwerkt nu?' – 'Nou alle...; maar in elk geval kunnen we ook aangeven waarom iets niet in het nieuwe plan komt, toch?' 'Eh, zeg.... Je bent de vervangingsinvesteringen vergeten!'; 'Er moet ook nog het een en ander worden onderhouden, en groot onderhoud is ook een investering natuurlijk...' Tja, dat moeten we dan

ook maar eens met de havencommissarissen Ger en Gerrit overleggen, maar voorlopig kijken we eerst maar eens naar het vorige meerjarenplan, wat stond daar toen in?' – dat soort werk dus...

Estafette

Al met al hebben we er een 'estafette-document' van gemaakt dat heen en weer wordt geëest van Anneke naar Bob en van Bob naar Anneke. Zijn we ook weer van de straat, in februari valt er nu toch weinig te varen... Leuk vinden we het nog steeds wel: kijken of dromen van leden werkelijkheid kunnen worden, er zelf nog wat bijdromen, o nee, toch maar een tandje minder want al hebben we bijna 3 ton aan reserveringen staan op de balans, het geld hoeft niet op natuurlijk. Kortom: volg de nieuwsberichten op de website en in de nieuwsbrief: u hoort nog van ons!

Anneke Jochemsen, tweede secretaris
Bob van der Winden, voorzitter

foto's: Twirre Bogaard (l), Henk Dessens (2x r.)

Korte berichten

Een tip: Lucette Bruinsma woont in Durgerdam en maakt outdoorhoezen op maat, ook voor bootonderdelen. Denk aan stuurwielen, huiken, zeilzakken, etc. Ook verzorgt zij reparaties van dekzeilen zoals stikwerk, vervangen van ritsen, raampjes en sluitingen. Vooralsnog heeft zij haar werkplaats in Haarlem, maar je spullen inleveren op het adres Durgerdammerdijk 52-achter kan ook, of ze komt ze ophalen in de jachthaven. Info@custommadecovers.nl of bel 06 41 55 73 43.

Vanaf zaterdag 6 maart verzorgt de barcommissie elke zaterdag tussen 15-18 uur een take-away in Durgerdam! Vanaf het clubschip kun je een kom warme erwtensoep ophalen. Of je nou gaat klussen of niet, alle leden zijn welkom. Eten op je boot of op de steiger met 1,5 meter afstand want het clubschip moet helaas gesloten blijven. Neem afscheid van de winter, zie elkaar in het voorjaarszonnetje met een heerlijk kopje soep.

De 23e editie van de Driehoek Noordzee Challenge staat gepland voor 19 juni t/m 3 juli 2021. Informatie: de ZeeZeilCommissie van de Kustzeilers, zzc@kustzeilers.nl

De aanvraagprocedure voor een ICP (een soort paspoort voor je boot) is aangescherpt. Informatie: <https://www.watersportverbond.nl/recreatiesport/varen-in-het-buitenland/icp-aanvragen>.

Bij de seizoenopening op 3 april, 15.00 uur, zal Piet Roos op Marken de Y-vlag nog één keer hissen. Lees ook de rubriek 'Bij ons in de haven' op pagina 5.

Boeiende lezing van Mark Slats

Na de geslaagde KNRM meeting met Thijs Veenstra was er 28 februari de zoommeeting met Mark Slats. Hij finishte in 2019 als tweede in de Golden Globe Race, een zeiltocht rond de wereld voor solozeilers.

Voor deze door Erik Korver en Nils Oldewelt georganiseerde activiteit hadden zich 29 leden ingeschreven. Om 16.05 uur poppen op het scherm rechts koppies op van de Y-leden, de een na de ander, en spoedig volgt ook de vertrouwde aanblik van het clubschip. 'Opgeven is geen optie' zei Mark en dat geldt ook voor de evenementencommissie. Ondanks het virus blijven we zoeken naar mogelijkheden tot contact met de leden. Om Zeilvereniging Het Y levend te houden, zeker in de wintermaanden!

In het zomernummer van het Y Journaal volgt nog een uitgebreid verslag van deze bijzondere lezing.

Mark Slats

Jeugdherinneringen: voorjaar bij Het Y

Sinds mijn 11e jaar kom ik op de jachthaven in Durgerdam. Nu hebben mijn broer en ik alweer decennia geleden de boot van mijn ouders overgenomen. Mijn moeder is bijna 98 jaar, mijn vader Willem Rietbergen is al 32 jaar geleden overleden. Zeilvereniging Het Y was zijn lust en zijn leven. Elk weekend, maar dan ook elk, vanaf 30 april tot eind september, gingen we naar de boot.

brood en banket gebakken. Als hij daarmee klaar was ging hij naar Durgerdam met zijn zoons en zeilde vrijwel direct naar Hoorn. Mevrouw (Puck) Boersma stond de hele zaterdag in de winkel en kwam na winkelsluiting per trein naar Hoorn.

Etiquette

De zeiletiquette was belangrijk. Havenmeester Porsius was verplicht om bij aankomst en vertrek van leden zich te kleden naar voorschrift en elk schip lag met de spiegel naar de steiger. Dat zag er netjes uit en het bevorderde de eenheid en de sociale contacten. De jollenwedstrijden op zich waren trouwens heel leuk. Alles voer tegen elkaar, variërend van vlet, 12-voetsjol, Piraatje en jolletje. Een rating was er niet, gewoon slim zeilen en als eerste zien aan te komen. Mijn broer en ik hadden een jolletje zonder naam maar met het zeilteken GP in.

Niet alle weekenden

Helaas heb ik nooit mijn ouders kunnen evenaren met de wekelijkse weekenden op de boot. Het hele gezin moet dat wel willen, is mij wel duidelijk geworden. De Trewes die na de Kustkruiser door mijn vader werd aangeschaft is nog altijd in de familie, maar ligt nu al weer langere tijd op de wal wegens noodzakelijk onderhoud. Ik hoop er toch nog lang plezier van te hebben.

Anneke Rietbergen
Margrietha, Durgerdam

Winter op Marken

Beste redactie,

Gisteren en vandaag heb ik zoals velen heerlijk vanuit Marken geschaatst. Zo ook de bemanning van de Palustris. Op de foto Jorrit de Boer die na een rondje Gouwzee terug aan boord stapt. Met warme wintergroet, Juul Hondius (Tissum, Marken).

Zeiltochten

Met mooi weer begon de grote uittocht, de haven liep dan leeg. Vaak voeren we naar een haventje om te overnachten. In Uitdam lagen we achter twee vissersboten, in Muiden aan de kade. Met gunstige wind zeilden we naar de Zuidwal, de Eem op naar Eemnes of Eemdijk. Volendam werd vaak aangedaan, maar Marken in die dagen nog nauwelijks omdat de Marker jeugd nog weleens lastig kon worden. Je lag daar aan de kade en toeristen werden nog niet zo geduld. De Markers eerden wel de zondagsrust.

Hoorn

De meeste havens waren niet afgestemd op bezoekende jachten. Schuin aflopende kades maakten het lastig om aan wal te komen. Er waren nog maar weinig sanitaire voorzieningen of waterpunten. En het havengeld kostte maar een kwartje. In noordelijke richting was Hoorn in het weekend wel echt het eindpunt. Er was een familie in de haven die elk weekend, weer of geen weer, de tocht naar Hoorn ondernam. Bakker Piet Boersma van de Rozengracht (hoek Tweede Rozendwarsstraat) had in de nacht van vrijdag op zaterdag aan één stuk door

Wie noemt zijn boot nou...?

Je komt de gekste en de mooiste bootnamen tegen in onze havens. Evert Nieuwenhuis vraagt de schippers waarom ze hun zeilende trots zo hebben genoemd.

Afgedankt?

Henk Kayser: "Mijn boot heet APJ. Die letters staan voor 'Afgedankt Polyester Jacht', zeg ik altijd. Al mijn kajuitjachten heetten zo. Mijn eerste, een Jaguar 25, kocht ik in 1998, en noemde ik APJ. Ik wilde een bijzondere naam – niet de zoveelste *Windekind* – en ik wilde een naam die ook in internationale wateren goed te herkennen is en 'Alpha Papa Juliet' klinkt overal uitstekend over de marifoon. Vaak vragen mensen waar APJ voor staat. Als ik hen vertel dat APJ staat voor 'Afgedankt Polyester Jacht', zie je ze denken: "Maakt hij nou een grap?" En eigenlijk is dat ook zo... APJ is de 'naam' van mijn vrouw. Voor zover wij ons kunnen herinneren noemen we elkaar bij onze voorletters: mijn vrouw noem ik APJ en zij noemt mij CCH, want dat zijn mijn voorletters. Dus eigenlijk heb ik mijn boot naar mijn vrouw genoemd – "mijn sponsor", zeg ik altijd.

GibSea 105

De term 'afgedankt polyester jacht' komt van degene die mijn eerste boot van me kocht. Hij zei: "Die naam APJ betekent toch niet Afgedankt Polyester Jacht?" "Nou", antwoordde ik voor de grap, "Eigenlijk wel! Want ja, de vorige eigenaar heeft haar immers afgedankt, nietwaar?" Ik heb drie kajuitjachten gehad. Na de Jaguar 25 kwam een Seamaster 925 en in 2005 kocht ik de GibSea 105 die ik nu heb. Ze is een heerlijk zeilend schip, ruim bemeten en goeiig: bij harde wind en eigenlijk te veel zeil loopt ze niet uit het roer. De afgelopen acht jaar heb ik een

uitgebreide refit uitgevoerd en nu is ze klaar voor de komende tien jaar. Ik denk wel dat dit mijn laatste schip is, want ik ben nu 72, en met 82 begin je er wel een beetje te oud voor te worden.

Veel solozeilen

Mijn vrouw is geen zeilster. "Ik ga mee als balast", zegt ze altijd. Maar ze vindt het wel gezellig, als het maar niet te lang duurt. Dus zeil ik veel solo en dat vind ik heerlijk: je kunt doen en laten wat je wilt terwijl je 's avonds in de haven genoeg aanspraak hebt. Maar met mijn vrouw zeilen vind ik het leukst en gezellig. Komend seizoen lig ik voor het eerst in Durgerdam. Ik kijk er naar uit. Vanuit Durgerdam kun je prachtige tochtjes maken van drie, vier uur, bijvoorbeeld naar Marken, Volendam, Hoorn Lelystad of ... eventjes een rondje Pampus."

Evert Nieuwenhuis
Galatea, Marken

Ytje

I	W	N	K	I	C	O	O	S	T	R	C	L	X	
N	A	T	U	R	I	J	S	I	E	I	I	I	I	
U	G	X	B	K	S	E	I	R	V	I	T	N	A	I
N	E	L	I	E	Z	S	J	I	Y	O	V	Z	Z	J
V	V	N	E	N	E	O	H	C	S	D	N	A	H	S
N	G	C	F	I	J	Z	E	L	W	U	M	B	L	B
E	N	D	M	R	W	E	P	U	G	D	A	J	O	R
K	S	T	L	E	G	E	P	S	J	I	L	S	P	E
K	P	U	B	V	G	Z	Y	R	R	S	I	J	J	K
A	T	N	E	S	T	A	A	H	C	S	U	G	J	E
W	F	J	Z	E	I	L	P	A	K	O	D	G	O	R
J	Y	E	K	G	O	H	S	J	I	K	I	E	U	C
J	L	T	V	G	N	I	M	R	A	W	R	E	V	F
U	C	G	S	N	E	E	U	W	C	O	S	T	U	M
V	L	R	E	T	N	I	W	Q	F	L	V	V	K	X

Sanne van Rijn verstopte 15 woorden die te maken hebben met het thema 'winter'.

Veel plezier!

Colofon

Het Y Journaal is een uitgave van Zeilvereniging Het Y Durgerdammerdijk 116a 1026 CG Durgerdam

Hoofdredacteur Henk Dessens
Redactie: Meike Baretta, Wendel Röntgen, Piet Schoemaker.

Redactieadres Y Journaal
yjournaal@zvhet.nl
tel. 06-53377924

Contact ZV Het Y
Voor alle lopende zaken: de havenmeester
tel. 06-51628873

Secretariaat
Jan Verjaal tel. 06-54941959
en
Anneke Jochemsen tel. 06-29273334
secretariaat@zvhet.nl

Bestuur en commissies
Zie voor het volledige overzicht
www.zvhet.nl/vereniging/bestuur
en commissies

Aanvragen lidmaatschap
Anne Kooyman tel. 020-4964255
kandidaatleden@zvhet.nl

Advertenties
yjournaal@zvhet.nl

Zorgeloos varen & stallen.

Jachtstalling binnen & buiten

Nieuwbouw

Refit, reparatie & onderhoud

Watersportwinkel

Jachtmakelaardij

Ons vakkundige team
staat voor u klaar.

Onze zorg houdt de vaart erin.

Reserveer online
of bel ons